

شائشینی خودا

The Kingdom of God

Lithos Kids

شانشینى خودا

كتىبى پىروۆز به چىروۆك بو مىندالان

نووسەر: تايلەر فان هالتيرەن
ويىنە كېش: ئەلىكساندەر جاسىنكى

The Kingdom of God

The story of the Bible for kids

Text by Tyler Van Halteren
Illustrations by Aleksander Jasinski

Originally published in Canada by Lithos Kids Ltd

Copyright 2022 by Lithos Kids Ltd.

Translated with permission by Dilsozi.

Printed in Erbil - 2026

Print run: 1st

٢٠٢٦ چاپکراوه له ههولیر

چاپی یه کهم

دایینکردنی سه رچاوه بو یارمه تیدانی باوه پداران و کلیساکان
بو ژبان به دلسوزی به گویره ی کتبی پیرۆز

دلسوزی

Long before the beginning began,
God in his grace made a glorious plan.
To create a kingdom where he'd reign as King
and fill it with all good and wonderful things.

پیش درووستبوونی جیهان،
خودا پلانیک زۆر گه وره ی دانا.
ویستی شانشینیک درووست بکات،
به خوۆشی بییته پاشای ئه و شانشینه و
پری بکات له شتی خوۆش و باش.

God made man in his image, and from him made Eve,
then called them to rule all the land and the sea.
Life in God's garden was happy and free,
with only one rule: "Don't eat from that tree."

ئىنجا خدا ئەم جىھانەى درووست کرد.
پاشان مروقيشى لەسەر ويّنهى خوى درووست کرد.
ژيانيان لە باخچەى عەدەن زۆر خوش بوو.
خودا پىي گوتن، تەنھا ميوەى دارى
زانينى چاکە و خراپە مەخۆن.

But sadly the story didn't end there.
A serpent snuck in and set out a snare.
He slithered and said, "Eat the fruit! Become wise!"
They rejected God's truth and believed in a lie.

به لّام روژیک ماریک به دزییه وه
هاته لایان و ویستی فیلیان لی بکات.
پی گوئن: میوهی ئه م داره بخون.
باوه پریان به دروی ماره که کرد و میوه که یان خوارد.
واته فه رمانی خودایان شکاند.

It seemed like the serpent was going to win.
It seemed like God's kingdom was ruined by sin.
Though man deserved death, God gave grace instead.
God promised a Savior to crush Satan's head.

وا دیار بوو ماره که پلانی خودا و شانشینه که ی تیکداوه.
له بهر ئه م گوناوه مروڤ شایه نی مردن بوو.
به لام خودا نیعمه تی خو ی به مروڤ دا.
خودا به لینی پیدان که روژیک رزگار که ریگ دیت و
سه ری ئه م شهیتانه پان ده کاته وه که له سه ر شیوه ی مار هات.

دوای ئهم رووداوه، هه موو جیهان پر بوو له گوناو و تاوان و کاری خراپ.
تهنها یهک پیاو گوێرایه‌لی خودا بوو که ناوی نوح بوو.

خودا سزای مروّقی دا به درووستکردنی لافاوێکی زۆر گه‌وره،
به‌لام نوحی رزگار کرد.

But then it was only a matter of time,
'til the whole world was filled up with evil and crime.
Only one man, named Noah, found grace in God's eyes.
He was safe in the ark as rain poured from the skies.

کاتیک لافاوه که کۆتایی هات، خودا نیشانه به کی نارد:

And when the flood ended, God painted a sign:

A brilliant rainbow - a promise of life!

God's grace would continue, this world he would mend.

He'd be faithful to save until the very end.

په لکه زیږینه - به لاینیک بۆ ژیان!

نیعمه تی خودا بهرده وام بوو.

خودا ویستی ئەم جیهانه چاک بکاتهوه و

مروۆف رزگار بکات.

خودا بهر که تداري کردن و پيی گوئن: زور بن و زهوی پر بکن.

God blessed them and said,
"Go and fill up the land."

But the people refused and rejected God's plan.

"Let's build our own kingdom!" They said as they gathered.

God confused their speech and the nations were scattered.

به لام خه لکه که فرمانی خودایان رت کرده وه. خه لکه که گوئیان:

"با شانیشینی خو مان دروست بکهین!"

به لام خودا زمانی شیواندن و

له دونیادا په رشوبلاوی کردنه وه.

Still God made a promise to bless all the nations.
Through one man he planned to restore all creation.
He called out to Abram, "Look up and see!
You'll outnumber the stars
if you believe me!"

هېشتا خودا له سهر به لېنى خوى بوو
بو بهره که تدارکردنى هه موو نه ته وه کان.
خودا له پېگه ی یه ک پیاو پلانى رزگارکردنى نه ته وه کانى دانا.
بانگى ئیبراهیمی کرد و گوته: "سهرت بهرز بکه وه و ببینه!
نه گهر باوه رپم پى بکهیت ژماره ی نه وه کانت له ئه ستیره کان زیاتر ده که م!"

God's promise came true. Abram's family grew!
They were God's chosen people, though still very few.
God gave Jacob twelve sons, and he'd have many more.
Soon they'd be even more than the sand on the shore.

به‌لینى خودا هیڊى هیڊى ده‌هاته دى.
نه‌وه‌کانى ئیبراهیم زیاد ده‌بوون!
ئه‌وان گه‌لى هه‌ل‌بژێردراوى خودا بوون.
خودا دوازه‌ کورێ به‌ یاقوب دا،
ئه‌وانیش منداڵی زیاتریان ده‌بوو. به‌رده‌وام ژماره‌یان زیاد ده‌بوو.

The true King would come on one glorious day,
to rescue his people - to seek and to save!
But first they'd be slaves in a faraway land,
as strangers in Egypt awaiting God's plan.

رۆژێک دێت که پاشای راسته‌قینه له رۆژێکی شکۆمه‌ندا
دێت بۆ گه‌ران به‌ دوا‌ی گه‌له‌که‌ی تا رزگارێان بکات. به‌لام
پێش ئه‌وه، گه‌لی خودا کرابوون به‌ کۆیله له‌ وڵاتی میسر.
به‌رده‌وام چاوه‌ڕێی ئه‌وه‌یان ده‌کرد که خودا پلانه‌که‌ی
به‌پێنێته‌ دی و رزگارێان بکات له‌ کۆیلا‌یه‌تی.

Many years passed and God's people had grown.
Soon God would bring them to their promised home.
Moses told Pharaoh: "God says let them go!"
But Pharaoh refused for his heart was like stone.

سالانیکی زۆر تیپه‌ری.
گه‌لی خودا ژماره‌یان زۆر زۆر ببوو له‌ میسر.
به‌لام زۆری پی ناچیت که خودا ده‌یانباته‌وه‌ خاکی خۆیان.
موسا به‌ فیرعه‌ونی گوت: "خودا ده‌فه‌رمویت با ریگه‌ بدات گه‌له‌که‌م برۆن!"
به‌لام فیرعه‌ون په‌تیکرده‌وه‌ چونکه‌ دلی وه‌ک به‌رد ره‌ق بوو.

God sent down ten plagues. Moses parted the sea.

After 400 years, they were finally free!

And up on Mount Sinai, God gave his commands:

"Follow my law and live long in this land."

بۆيە خودا ده دهردى ناردە سەر ميسر.

موسا دهرياكهى شەق كرد.

دواى ٤٠٠ سال له كۆيلايهتى، ئينجا خودا ئازادى كردن!

له سەر چىاي سينا، خودا ياساكانى خۆى به گهلهكهى راگهياند:

"ياساكانم جيبه جى بكن و ته مهن دريژ و بهر كه تدار بن."

کاتیڤ چوونه ناو خاکه که وه، خودا پاشایه کی پییه خشین که ناوی داود بوو.
ئو پاشایه زالبوو به سهر پیایو یکی زه به لاج. به مه گه لی خودا زور دلشاد بوون.
خودا به داودی گوت: "ته نها باوه ر به من بکه.
بو هه میشه نه وه که ت له سهر
ئم ته خته پاشایه تی ده کات."

When they entered the land, God gave them a king
who conquered a giant and led them to sing.
God promised King David, "Believe my word alone.
Forever your son will reign on this throne."

King David was good, but not the promised One.
Who could it be? It would be God's own Son!
A man after God's heart, so faithful and true.
He would fulfill the Old and establish the New.

پاشا داود که سیکی باش بوو، به لام رزگار که ره
به لاینپی دراوه که نه بوو. ئه ی که واته کی رزگار که ره که یه؟
کوری خودایه. که که سیکی زور باش و دلسوزه. خودا له
رپی کوره که یه وه په یمانی کون به دی ده یینیت و ته وای
ده کات، پاشان په یمانیکی نوئ دادمه زرینیت.

After many long years, the King finally came.
“The true son of David!” the angels proclaimed.
Born of a virgin, as prophets foretold.
The great Prince of Peace, the promise of old.

دوای چه ندین سالی دوور و دریژ، فریشته کان رایانگه یاند
که کوږی راسته قینه ی داود، میری ناشتی، پاشاکه،
رزگار که ره که هاتووه. وهک پیڅه مبه ران پیشبینیان ده کرد
له پاکیزه یه که وه له دایک بوو. به مه ش به لینی خودا هاته
دی. نه و پاشایه ناوی چی بوو؟ ناوی عیسی مه سیح بوو.

Where all others had failed, Christ Jesus succeeded. For he was the King that the world truly needed. Jesus told all the people: "God's kingdom is near!" Some listened with joy, others chose not to hear.

لهو شتانهی که هه موو ئه وانی تر شکستیان هینابوو، عیسای مه سیح تییدا سه رکه و توو بوو. چونکه مه سیح ئه و پاشایه بوو که جیهان به راستی پپووستی پپی بوو. عیسا به هه موو خه لکه که ی گوت: "شانشینى خودا نزیکه!" هه ندیکیان به خوشییه وه گوئیان لیده گرت، هه ندیکی تریان گوئیان نه ده گرت.

Three years he displayed God's kingdom of grace. Saying, "I am the truth, and the life, and the way." Some believed he was King, while others denied. Some shouted "Hosanna!" Others yelled, "Crucify!"

سێ ساڵ شانیشینی نیعمه‌تی خودای پیشان دهدا. گوتی:
"من راستی و ژيان و ڕێگا کهم." هه‌ندی‌ک باوه‌ریان هه‌ینا که نه‌و
ڕزگار که ره‌که‌یه، به‌لام هه‌ندی‌کی تریش باوه‌ریان نه‌هه‌ینا.
هه‌ندی‌ک هاواریان ده‌کرد: "هه‌وسانا!"
هه‌ندی‌کی تر هاواریان ده‌کرد: "له‌ خاچی بده‌ن!"

He was nailed to the cross and condemned to die, As the sky became dark, "It is finished!" he cried. He was placed in a tomb, and all hope seemed lost. The King had been killed on an old wooden cross.

عیسا حوکم درا و له خاچ درا له پیناوی گونا هباران.
کاتیک له خاچ درا ئاسمان تاریک داهات. مه سیح به
گریانه وه گوتی: "ته واو بوو!" له گۆرپکدا دانرا. وادیار
بوو که هه موو هیوا یه ک له ناوچوو. چونکه عیسی
پاشا له سه ر خاچ کوژرابوو.

But death couldn't hold him,
the grave couldn't win.
Jesus rose and defeated
the power of sin.

به لām مردن و گۆر نه یانتوانی به سه ریدا زال بن.
عیسا له گۆره که ی هه ستایه وه و زالوو به سه ر شه یتان و
گناه و مردن، تاکو هه رکه سیک که باوه ری پی ده هیئیت
له ناو نه چیت، به لکو ژیا نی هه تاهه تایی هه بییت.

He ascended to heaven
and sent out the church,
to spread the good news
to the ends of the earth.

پاش زیندوو بوونه وه که ی، به رزبو وه وه بۆ ئاسمان.
فه رمانی به شوینکه وتوو هکانی کرد
که مزگینیه که ی رابگه یه نن و
هه موو نه ته وه کان بکه نه قوتابی ئه و.

By the Spirit's power
God's people proclaim:
"Only Jesus can save you,
believe in his name!"

به هیزی رۆحی پیرۆز کلێساکی درووست کرد،
واته گهلی پیرۆزی خۆی.
له و کاتهوه تا ئهمرۆ، گهلی خودا پایده گهیهنن:
"تهنها عیسا دهتوانیت رزگارت بکات له گوناوه کانت،
باوهڕ به مزگیننی مه سیح بهیینه!"

One day he'll return
to reign over all things.
Every knee will bow down
to the true King of kings.

رۆژیک دیت که عیسا ده گه پیتته وه
بۆ ئه وهی حوکمی جیهان بدات و گه له کهی پزگار بکات و
بۆ هه تاهه تایه پاشایه تی بکات.
ئه و کاته هه موو که سیک کرنۆش ده بات بۆ پاشای پاشایان.

God's kingdom will come!
Heaven and earth will be one!
God will make all things new,
and his promises come true.

شانشینى خودا دیت!
ئاسمان و زهوى دهبنه يهکا!
خودا هه موو شتيک نوێ دهکاته وه و
به لینه کانی خوێ دینیتته دی.

We'll dwell in God's presence
and delight in God's grace,
as God's chosen people
in God's promised place.

ئيمه به ئاشتى له گه‌ڵ خودا ده‌ژين،
به نيعمه‌تى خودا دلخو‌ش ده‌بين،
وه‌ك گه‌لى هه‌لبژيردراوى خودا،
له شوينى به‌ليندراوى خودا.

ئیمه به ئاشتی له گه‌ڵ خودا ده‌ژین،

به نیعمه‌تی خودا دل‌خۆش ده‌بین،

وه‌ک گه‌لی هه‌لبژێردراوی خودا،

له‌ شوینی به‌لێندراوی خودا.

